

FRANS FRANZ

Personen: Frans, Franz, Vrouw, Hij die is die is

première op 15 oktober 1985
in het Bruegelcentrum / hoogstraat BRUSSEL

Hij die is die is Ik speel niet mee. Ik ben die ben.

PROLOOG

Franz Ik ben net naar mezelf gaan kijken in de spiegel; ik zie er slecht uit. Ik heb er beter uitgezien. Het zal er niet op verbeteren. Mijn hoofd gloeit en het is ijskoud tegelijk. Mijn oren zijn verschroeid. Mijn kousen zwemmen in mijn schoenen en mijn handen zweeten.

Frans Is dat alles?

Franz Frans, a.u.b., dit is niet het moment om weer met elkaar in de clinch te gaan. Het is onmogelijk, ik ben er net en je begint me al te porren. A.U.B., ik zeg je dat het het moment niet is. Dat zal je toch begrijpen. Tenminste. Laten we onze persoonlijke... onze rancunes vanavond laten voor wat ze zijn. Het is al erg genoeg. Het is vriendelijk dat je mij onmiddellijk verwittigd hebt, anders was ik misschien voor altijd onwetend gebleven. Dat zou ik mezelf nooit hebben kunnen vergeven.

Frans Ssshht.

Franz Ik ben zo... "ontdaan". Het grijpt me naar de keel. Wat er allemaal door mijn hoofd schiet. Puzzels. Herinneringen. Maar zo... "negatief". Ze is een groot verlies. Ik ben werkelijk geschokt. We hebben veel doorgemaakt samen. Alles geprobeerd. Tot op het been. En toch heb ik het gevoel alsof er iets

niet k... Het is niet belangrijk (rek). Weet je dat ik sinds "onze breuk" het huis niet meer ben uitgegaan. Ik durfde niet. Ik was bang dat ze me zouden uitlachen.

Frans Ik moet eventjes weg.

Franz Frans hou op met huilen a.u.b.

Frans Cessez de pleurer, Franz. Blijf hier op me wachten.

DEEL 1

Franz Dus, jij kwam hier en zij lag daar, zoals nu maar onbedekt... en geen enkel spoor van... geen briefje...

Frans Niets.

Franz Hoe is het mogelijk!

Frans 't Leeft alles een pooze, / 't is alles zo spoedig vergaan. / Pluk 's levens rozen, / laat doornen staan. (*speelt blokfluit*)

Franz Hou op met spelen a.u.b. Hoe is het mogelijk? Ik wou rust. Een maand geleden. Ze gaat weg. Voorgoed. Deze keer voor altijd. We zouden mekaar nooit meer weerzien. Bon. Ik wou rust, vrede, eenzaamheid. En nu is ze weg. Waarom?

Frans Het is triest.

Franz Jij bent triest.

Frans Drie leliën, drie leliën, die plant ik op mijn graf, valera, daar kwam een trotse ruiter en brak ze af.

Franz Hou op a.u.b.

Frans Ach ruiter fel, ach ruiter fel, laat toch die bloemen staan, valera, totdat eens mijne moeder voorbij zal gaan. Wat geef ik om uw moeder, wat geef ik om uw graf, Ik ben een trotse ruiter en breek ze af.

Franz Frans, a.u.b., ik hou niet van liedjes en je kan trouwens niet zingen. Is er niets anders? Water. Hier, drink wat. ... Je drinkt als een spons. Wil je nog drinken... Drink, drink, slorp alles op, zonder slikken, met open keelgat, tot het aan je strot staat... Wellusteling. Je bent vervelend.

Frans Ben je bang. Je ziet bleek.

Franz Ik voel me niet goed. Er is iets hier, voel je het niet. Het is verdacht. Men sterft niet zomaar. Er moet een reden zijn.

Frans Of een oorzaak.

Franz De reden is de oorzaak. En het plaagt me dat ik de reden ben. Terwijl daar geen enkel motief voor is. Zij, ik; gedaan. Alles is zuiver verlopen. Ze gaat weg. Ik blijf achter. Ze komt bij jou en de wereld draait verder. Dat gebeurt duizenden keren per dag. Dat is een banaliteit.

Frans O lot van al die sterveling is, heeft hij geluk, een schaduw kan 't verstoren. Heeft hij ongeluk een veeg met natte spons verknoeit de tekening.

Frans (Dito 'Dito) – Foto Kris Soret

